

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 15T/79/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116011770
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2116011770.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava senátom v zložení JUDr. Dušan Szabó, predseda senátu a Mária Kramárová a JUDr. Silvia Lipovská, prísediaci v trestnej veci proti obžalovanému ml. A. Q., nar. XX.XX.XXXX pre pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Trnava dňa 27. februára 2018, takto

rozhodol:

Obžalovaný: ml. A. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., J. T. XXXX/XX, t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou,

sa uznáva za vinného, že

1/ dňa 21.01.2016 v čase okolo 22.16 hod. si v Trnave na ulici Veternej v priestoroch potravín predajne Tesco ukryl pod bundu 1 ks TVN závin tvarohový 400g v hodnote 1,29 Eur, 1 ks TS jablkový závin 400g v hodnote 1,02 Eur a 2 ks fľaš Amundsen vodka, každá v objeme 0,5l, spolu v hodnote 13,58 Eur a následne s takto ukrytým tovarom prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, čím spôsobil spoločnosti TESCO STORES SR, a.s. so sídlom Kamenné námestie 1/A, Bratislava, IČO: 31 347 037 škodu krádežou v celkovej výške 15,89 Eur napriek tomu, že dňa 10.11.2015 bol Obvodným oddelením PZ Petržalka - Juh v blokovom konaní ev. číslo bloku 11053170 postihnutý pokutou vo výške 16,50 Eur za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona NR SR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

2/ dňa 26.01.2016 v čase o 14.10 hod. spoločne s D. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol za tento trestný čin právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. OT/24/2016 zo dňa 29.01.2016, právoplatným dňa 29.01.2016 v predajných priestoroch obchodného domu Kaufland v Trnave, na ul. VI. Clementisa 41/D postupne z predajných regálov vykradli 2 ks led lampášov, 1 ks 100g kakao Extra, 1 fľašu alkoholu švestka 37,5%, 1 ks MooGoo kakao, 1 ks Granko sirup, 1 ks led kemp dióda, ktoré vložili do batohu, ktorý mal A. na svojom chrbte a následne s takto ukrytým tovarom prešli bez zaplatenia cez pokladničnú zónu, čím spôsobili spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s. so sídlom Bratislava, Trnavská cesta 41/A, IČO: 35 790 164 škodu krádežou v celkovej výške 37,09 Eur, pričom obvinenému RO. bola dňa 10.11.2015 Obvodným oddelením PZ Petržalka - Juh uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste ev. číslo bloku 11053170 za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona NR SR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

3/ dňa 21.04.2016 v čase okolo 15.30 hod. v Trnave na ul. Kollárovej v nákupnom centre City Aréna v prevádzke supermarketu Billa pristúpil k regálu s alkoholom, z ktorého vybral 1 ks fľaše TATRATEA 62% Goral v hodnote 17,99 Eur, ktorú si následne vložil do so sebou prinesenej prázdnej krabice od topánok a následne s takto ukrytým tovarom prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia a následne túto fľašu využil pre vlastnú potrebu, kde uvedeným konaním spôsobil spoločnosti BILLA s.r.o. so sídlom Bajkalská 19/A, Bratislava, IČO: 31 347 037 škodu krádežou vo výške 17,99 Eur, pričom obvinený Roman Zelezka bol za taký čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, nakoľko mu bola príslušníkom Obvodného oddelenia PZ Petržalka - Juh dňa 10.11.2015 o 19.30 hod. uložená bloková

pokuta nezaplatená na mieste ev. číslo bloku 11053170 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona NR SR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

4/ dňa 03.08.2016 v čase okolo 22.15 hod. v Trnave na ul. Veternej v priestoroch predajne Tesco si za pás svojich nohavíc a pod mikinu, ktorú mal na sebe oblečenú ukryl 1 ks fľašu alkoholu Amundsen Energy o objeme 0,5l v hodnote 4,89 Eur a následne s takto ukrytým tovarom prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplattenia, čím spôsobil spoločnosti TESCO STORES SR, a.s. so sídlom Kamenné námestie 1/A, Bratislava, IČO: 31 347 037 škodu krádežou v celkovej výške 4,89 Eur, pričom dňa 10.11.2015 mu bola Obvodným oddelením PZ Petržalka - Juh uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste ev. číslo bloku 11053170 za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona NR SR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

teda

v bodoch 1/ a 2/

si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, pričom v bode 2/ tak urobil spoločným konaním,

v bode 3/

si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

v bode 4/

si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý

čím spáchal

v bode 1/ a 2/

pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona z toho v bode 2/ spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona,

v bode 3/

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona,

v bode 4/

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona,

Za to

sa odsudzuje:

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu, pretože pokladá trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4T/61/2017 zo dňa 08.06.2017, právoplatným dňa 09.10.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/81/2017

zo dňa 09.10.2017, ktorým bol obžalovanému okrem iného uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov nepodmienečne so zaradením odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

o d ō v o d n e n i e :

Na Okresný súd Trnava bola dňa 30.09.2016 podaná na obžalovaného Okresnou prokuratúrou Trnava obžaloba na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku. Okresný súd Trnava vykonal dňa 27.02.2018 hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

Po prednesení obžaloby zo strany prokurátorky prítomná zástupkyňa poškodenej spoločnosti BILLA s.r.o. uviedla, že spoločnosť BILLA s.r.o. ako poškodený si náhradu škody neuplatňuje.

Vzhľadom na neprítomnosť ďalších poškodených boli postupom podľa § 256 ods. 2 v spojení s § 247 ods. 3 Trestného poriadku prečítané Zápisnica o výsluchu svedka - poškodeného G.. C. H. zo dňa 15.04.2016 (pozn. poškodený spoločnosť Kaufland Slovenská republika v.o.s.) a Zápisnica o výsluchu svedka - poškodeného F. H. zo dňa 25.08.2016 (pozn. poškodený TESCO STORES SR, a.s.), z obsahu ktorých vyplynulo, že poškodené spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s. a TESCO STORES SR, a.s. si náhradu škody neuplatňujú.

Obžalovaný po poučení podľa § 257 Trestného poriadku po porade so svojim obhajcom urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania všetkých skutkov uvedených v obžalobe, pričom súd toto vyhlásenie obžalovaného prijal a súčasne vyhlásil, že v rozsahu, v akom obžalovaný urobil vyhlásenie sa dokazovanie nevykoná a súd vykoná len dokazovanie spojené s výrokom o treste a náhrade škody.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného zo dňa 23.02.2018 vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný. V prvom prípade mu bol rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. 29T/115/2016 zo dňa 14.12.2016, právoplatným dňa 14.12.2016 uložený podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 (dva) roky. V druhom prípade mu bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T/7/2017 zo dňa 06.02.2017, právoplatným dňa 10.03.2017 uložený podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace so skúšobnou dobou 1 (jeden) rok. Jeho tretie odsúdenie je rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 8T/58/2016 zo dňa 10.02.2017, právoplatným dňa 14.04.2017, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. 29T/115/2016 zo dňa 14.12.2016. Po štvrtýkrát bol obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4T/61/2017 zo dňa 08.06.2017, právoplatným dňa 09.10.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/81/2017 zo dňa 09.10.2017 uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne samostatný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina sp.zn. 29T/115/2016 vyplynulo, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. 29T/115/2016 zo dňa 14.12.2016, právoplatným dňa 14.12.2016 (pozn. išlo o konanie o dohode o vine a treste) uznaný vinným v bode 1/ zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 28.03.2016, pričom príslušné uznesenie o začatí trestného stíhania a súčasne vznesení obvinenia za tento skutok bolo obžalovanému oznámené dňa 28.03.2016, v bode 2/ zo spáchania zločinu znásilnenia formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona k § 199 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 09.04.2016, pričom príslušné uznesenie o vznesení obvinenia bolo obžalovanému oznámené dňa 11.04.2016 a v bode 3/ zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 09.04.2016, pričom príslušné uznesenie o začatí trestného stíhania a súčasne vznesení obvinenia bolo obžalovanému oznámené dňa 09.07.2016. Predmetným rozsudkom bol obžalovanému podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 2, § 117 ods. 1, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2, § 36 písm. l) a § 37 písm. h) Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov s podmienečným odkladom a určením skúšobnej doby v trvaní 2 (dva) roky.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 8T/58/2016 vyplynulo, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 8T/58/2016 zo dňa 10.02.2017, právoplatným dňa 14.04.2017 uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona a poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, pričom čiastkové útoky obžalovaný spáchal dňa 09.06.2016 a dňa 19.07.2016 a príslušné uznesenia o vznesení obvinenia pre čiastkové útoky boli obžalovanému oznámené dňa 20.07.2016. Predmetným rozsudkom súd upustil podľa § 44 Trestného zákona od uloženia súhrnného trestu obžalovanému, a to s poukazom na skutočnosť, že pokladal trest, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. 29T/115/2016 zo dňa 14.12.2016, právoplatným dňa 14.12.2016 na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T/7/2017 zo dňa 06.02.2017, právoplatného dňa 10.03.2017 vyplynulo, že obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, pričom skutok spáchal od 00.33 hod. dňa 17.09.2016 do 21.55 hod. dňa 19.09.2016, za čom mu bol predmetným rozsudkom podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 36 písm. n), § 38 ods. 2 a 3 a § 117 ods. 1 Trestného zákona uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace s určením skúšobnej doby v trvaní 1 (jeden) rok. (čl. 461-462)

Z rozsudku Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4T/61/2017 zo dňa 08.06.2017, právoplatného dňa 09.10.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/81/2017 zo dňa 09.10.2017 vyplynulo, že obžalovaný bol uznaný vinným v bode 1/ zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pričom tento skutok spáchal dňa 28.03.2017 a v bode 2/ zo spáchania prečinu krádeže podľa § 12 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, pričom tento skutok spáchal dňa 23.08.2016. Predmetným rozsudkom bol obžalovanému uložený podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 a § 117 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného zrušenia výrokov o treste v rozsudku Okresného súdu Žilina sp.zn. 29T/115/2016 zo dňa 14.12.2016, právoplatného dňa 14.12.2016 a v rozsudku Okresného súdu Trenčín sp.zn. 8T/58/2016 zo dňa 10.02.2017, právoplatnom dňa 14.04.2017 a súčasne mu bol uložený samostatný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V odôvodnení predmetného rozsudku súd okrem iného uviedol, že vzhľadom na okolnosti prípadu je obžalovanému potrebné uložiť súhrnný trest (pokiaľ ide o skutok v bode 2/) odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov bezprostredne spojený s jeho výkonom, keď vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho doterajší život mal súd zato, že na jeho nápravu je trest odňatia slobody nevyhnutný, nakoľko v jeho osobe ide o osobu s výraznými sklonmi k páchaniu aj závažnej trestnej činnosti, nerešpektujúcu autority, ktorý sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti a ani výkon väzby nemal na jeho správanie vplyv. Trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov súd obžalovanému ukladal na samej spodnej hranici upravenej zákonnej trestnej sadzby, keď prihliadol na jeho vek s tým, že obžalovaný dosiahol plnoletosť až v priebehu daného trestného konania, ďalej s prihliadnutím na ustanovenia § 97 ods. 1 a ods. 3 Trestného zákona a tiež s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný urobil vyhlásenie o jeho vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. K výroku o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že sa zaoberal aj možnosťou zaradenia obžalovaného do ústavu na výkon trestu pre mladistvých v zmysle § 117 ods. 5 Trestného zákona, pričom dospel k záveru, že s poukazom na dĺžku uloženého súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky ako aj s poukazom na osobu obžalovaného, ktorý bol od roku 2014 až do nadobudnutia plnoletosti umiestnený v reedukačnom centre, čo však nevedlo k jeho náprave, keď tento opakovane a nedovolené opúšťal toto zariadenie, páchal rôznu, najmä majetkovú trestnú činnosť, nedokázal dodržiavať stanovené pravidlá, pred umiestnením do reedukačného centra mu bola nad jeho výchovou uložený dohľad, bol aj v súkromnom liečebno-výchovnom zariadení, ktoré prostriedky na jeho nápravu nemali takmer žiadny vplyv by takého zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu pre mladistvých nebolo dostačujúce a adekvátne, keďže v prípade jeho osoby ide o osobu skutočne vážne narušenú. (čl. 434-438)

Z uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/81/2017 zo dňa 09.10.2017 vyplynulo, že týmto uznesením odvolací súd odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4T/61/2017 zo dňa 08.06.2017 podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol a v odôvodnení tohto uznesenia okrem iného uviedol, že odvolací súd sa nestotožnil s názorom obžalovaného, že by uložené tresty odňatia slobody, oba na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby boli neprimerane prísne a postupu podľa § 39 Trestného zákona nenasvedčujú ani okolnosti prípadu a už vôbec nie pomery na strane obžalovaného, ktoré by skôr svedčili o prísnejšom treste odňatia slobody. (čl. 432-433)

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 28.12.2017 vyplynulo, že obžalovaný bol do tohto ústavu premiestnený dňa 12.12.2017. Obžalovaný bol dňa 31.03.2017 predvedený na výkon väzby do Ústavu na výkon trestu a Ústavu na výkon väzby Ilava, pričom v tomto ústave jeho správanie a vystupovanie nebolo zo začiatku na požadovanej úrovni, keď sa u neho vyskytli nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku (fajčenie po večierke, tetovanie). Disciplinárne odmenený nebol a disciplinárne bol potrestaný dňa 24.04.2017 pokarhaním za neplnenie zákonných povinností a porušenie zákazu tetovania a narušania telesnej integrity. Správanie a vystupovanie obžalovaného v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou je počas jeho krátkeho pobytu v tomto ústave na požadovanej úrovni, bez negatívnych poznatkov. V tomto ústave nebol disciplinárne ani potrestaný a ani odmenený. (čl. 477)

Zo Správy o zistení pomerov vypracovanej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Trenčíne zo dňa 18.04.2016 vyplynulo, že obžalovaný je dieťaťom matky Q. Q., nar. XX.XX.XXXX a otca A. Q. st., nar. XX.XX.XXXX, pričom obžalovaný pochádza z rozvedenej rodiny. Obžalovaný bol v školskom roku 2015/2016 žiakom 2. ročníka SOŠ, Zámok č. 1 v Hlohovci, odbor strojárska výroba. Obžalovanému bola diagnostikovaná porucha pozornosti spojená s hyperaktivitou, rušivými prejavmi v správaní, sklon k vulgarizmu a zanedbávaniu povinností. Spisová dokumentácia obžalovaného je na úseku sociálnej kurately vedená od 27.10.2010 z dôvodu výchovných problémov, zanedbávania povinnej školskej dochádzky a výrazného problémového správania v škole. Obžalovaný postupne prechádzal zariadením plniacim úlohy odbornej diagnostiky, kde bol 6 mesiacov, následne mu bol uložený dohľad nad výchovou, ktorý mal byť vykonaný v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obce a školy a od 05.11.2012 do 30.07.2013 bol na žiadosť rodičov umiestnený do súkromného liečebno - výchovného sanatória v Senci. S obžalovaným boli opakovane uskutočnené výchovno - motivačné pohovory, ktorých efekt na jeho správanie bol však vzhľadom na pretrvávajúce problémy minimálny. Vzhľadom na to, že nariadený dohľad neplnil svoj účel, bol obžalovaný na základe predbežného opatrenia súdu umiestnený v Detskom Mestečku Trenčín - Zlatovce a následne mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 30P/227/2013 zo dňa 21.08.2014 bola nariadená ústavná starostlivosť v Reedukačnom centre v Hlohovci. Vzťah matky a obžalovaného je výrazne narušený, pričom matka nesúhlasila s pobytmi maloletého v jej domácnosti. Telefonické pokusy o skontaktovanie sa s otcom obžalovaného boli neúspešné, pričom otec obžalovaného o obžalovaného neprejavuje žiaden záujem, neinformuje sa na neho osobne a ani telefonicky a obžalovaného ani nekontaktuje. O osobu obžalovaného prejavuje záujem stará matka z otcovej strany pani H. Q., ktorá je s obžalovaným v pravidelnom kontakte a umožnila mu aj prázdninový pobyt v jej domácnosti, ktorý opätovne dopadol tak, že obžalovaný sa z neho nevrátil a do zariadenia bol privezený príslušníkmi PZ. (čl. 142-143)

Z aktualizácie Správy z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Trenčíne zo dňa 25.08.2016 okrem skutočností uvedených v Správe o zistení pomerov vypracovanej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Trenčíne zo dňa 18.04.2016 vyplynulo, že ÚPSVaR Trenčín bol zo strany orgánov činných v trestnom konaní informovaný o trestných stíhaniach obžalovaného v celkom ôsmich prípadoch, a to prevažne za majetkovú trestnú činnosť. (čl. 152-153)

Zo Správy Reedukačného centra Hlohovec zo dňa 18.04.2017 vyplynulo, že obžalovaný bol do reedukačného centra prijatý dňa 12.09.2014 na základe nariadenia ústavnej starostlivosti Okresným súdom Trenčín v konaní vedenom pod sp.zn. 30P/227/2013. Obžalovaný mal od počiatku svojho pobytu problémy so zaradením sa do kolektívu. Chlapcov v jeho výchovnej skupine zavádzal a manipuloval, snažil sa ich získať klamstvami a planými sľubmi, z čoho potom pramenila jeho neobľúbenosť v kolektíve a vzájomné verbálne konflikty. Aj v školskom roku 2015/2016 po zmene kolektívu zotrval v nevhodných vzorcoch správania a klamstvami, zavádzaním a účelovými manipuláciami si aj naďalej udržiaval v kolektíve postavenie outsidera. Klamať a manipulovať sa snažil aj dospelých, keď prekrúcal problematické situácie, do ktorých sa dostal vo svoj prospech. Bol náladový, občas vybuchol a vtedy

býval veľmi vulgárny. Disciplinárny poriadok reedukačného centra porušoval hlavne kšeftovaním s vecami a opakovanými útekmi zo zariadenia. Počas pobytov mimo reedukačného centra či už počas prázdnin alebo útekov mal problémy so zákonom, dopúšťal sa opakovaných krádeží a inej trestnej činnosti. Do vyučovacieho procesu sa zapájal podľa aktuálnej nálady, dosahoval priemerný prospech a pri plnení samostatných úloh býval povrchný. Z dôvodu obrovského množstva absencií nebolo možné obžalovanému v školskom roku 2015/2016 umožnené pristúpiť k záverečným skúškam a ukončeniu ročníka. V školskom roku 2015/2016, počas letných prázdnin i v septembri v školskom roku 2016/2017 sa dlhodobo zdržiaval na úteku a ak ho chytili, v zariadení zotrval iba pár dní a na útek sa vydal znova. Dňa 19.09.2016 bol vzatý do väzby, z ktorej bol prepustený dňa 06.02.2017 a do zariadenia sa vrátil dňa 10.02.2017, pričom onedlho sa začal prejavovať predchádzajúcimi nevhodnými prejavmi správania. Snažil sa okolo seba vytvoriť ilúziu pozitívnej zmeny, avšak stále rovnako ostával uväznený v spleti vlastných klamstiev a manipulácií so svojím okolím a dokonca bol aktérom bitiek so spolučovancami. Obžalovaný sa následne dopustil niekoľkých útekov z reedukačného centra, počas ktorých opäť páchal trestnú činnosť a z toho dôvodu bol dňa 31.03.2017 vzatý do väzby. Reedukačné centrum u obžalovaného konštatuje disharmonický a disocálny vývin osobnosti. Má tendencie klamať a špekulovať, je vypočítavý a taktizujúci, urečnene vymýšľajúci, má sklon robiť ilúziu pozitívnej zmeny, ale pritom sa zásadnejšie nemení, hlavne vo svojej tendencii manipulovania s druhými a presadzovania si svojho. Je emocionálne labilný a impulzívny, podlieha náladám a ľahko sa rozruší, prekážky ho dokážu rozčúliť a má problémy s prispôbením. Obžalovaný narcisticky odmieta spoločenské požiadavky, prejavuje temperamentový vzdor voči spoločenskej kontrole. Priznáva spontánne telesné a verbálne akty agresie vo svojom správaní, svoje afekty si podľa okolností môže odreagovať na predmetoch a takisto sa môže vyskytnúť, že sa obráti aj priamo proti ľuďom, pričom podľa okolností tieto akty môže sprevádzať potešenie a škodoradosť.

Z Odpovede na lustráciu v registri priestupkov zo dňa 27.02.2018 vyplynulo, že obžalovaný bol pred 21.01.2016 (pozn. dátum spáchania prvého čiastkového útoku pokračovacieho prečinu krádeže v bodoch 1/ a 2/ výroku tohto rozsudku) dvakrát priestupkovo prejednávaný za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čomu mu v oboch prípadoch bola uložená pokuta.

Vzhľadom na vyhlásenie o vine urobené obžalovaným vo vzťahu ku všetkým bodom obžaloby bolo potrebné rozhodnúť len o výroku o treste a náhrade škody.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že trestné činy spáchané obžalovaným podľa obžaloby, o ktorej súd rozhodol týmto rozsudkom a trestné činy spáchané obžalovaným, pre ktoré bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. 29T/115/2016 zo dňa 14.12.2016, rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 8T/58/2016 zo dňa 10.02.2017 a rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4T/61/2017 zo dňa 08.06.2017 (pozn. v prípade tohto rozsudku skutok v bode 2/) boli spáchané v súbehu, a teda súd musel obžalovanému uložiť súhrnný trest.

Podľa § 117 ods. 1 Trestného zákona Trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu; horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať sedem rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby dva roky.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona Ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona Ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie

trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Páchateľ prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona sa potrestá sa odňatím slobody až na dva roky, teda v prípade obžalovaného, ktorý tento prečin spáchal ako mladistvý, je trestná sadzba trestu odňatia slobody až na jeden rok, pričom podľa tohto ustanovenia by súd obžalovanému ukladal trest, ak by ho mal ukladať len za trestné činy uvedené v bodoch 1/ až 4/ tohto rozsudku.

Nakoľko ale obžalovaný spáchal predmetné trestné činy v súbehu a súd musel ukladať súhrnný trest, bolo potrebné vychádzať z ustanovení § 42 ods. 1 a § 41 ods. 1 Trestného zákona ustáliť, ktorý zo zbíhajúcich sa trestných činov je najprísnejšie trestný. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že najprísnejšie trestným činom spáchaným obžalovaným v súbehu je zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona, pretože podľa cit. ustanovenia sa páchatel tohto zločinu potrestá odňatím slobody na päť rokov až desať rokov, teda v prípade obžalovaného, ktorý tento prečin spáchal ako mladistvý, je trestná sadzba trestu odňatia slobody zohľadňujúc ustanovenie § 117 ods. 1 Trestného zákona a aj ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona dva roky až šesť rokov a osem mesiacov.

Otázkou, ktorú súd musel zodpovedať bolo, aký trest by súd obžalovanému ukladal, ak by o všetkých zbíhajúcich sa trestných činoch rozhodoval v jednom konaní, pričom obžalovaný (pozn. vrátane čiastkových útokov a skutkov v bodoch 1/ až 4/ tohto rozsudku) spáchal celkom 9 trestných činov, a to celkom ôsmimi skutkami, pričom všetky skutky uvedené v bodoch 1/ až 4/ tohto rozsudku obžalovaný spáchal ako prvé v poradí.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, pohľadujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa druhej vety § 34 ods. 6 Trestného zákona Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody.

Podľa § 97 ods. 1 Trestného zákona Účelom trestu u mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávných činov a primerane chrániť aj spoločnosť; uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia.

Podľa § 97 ods. 3 Trestného zákona Pri ukladaní trestu, ochranného opatrenia alebo výchovného opatrenia treba prihliadať na osobnosť mladistvého, jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, na jeho osobné, rodinné a sociálne pomery, pričom musia byť primerané povahe a závažnosti spáchaného činu a majú viesť k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia tak, aby predchádzali protiprávnym činom.

Podľa § 117 ods. 2 Trestného zákona Nepodmienečný trest odňatia slobody môže súd mladistvému uložiť len za podmienky, že by vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu mladistvého alebo vzhľadom na predtým uložené opatrenia uloženie iného trestu zjavne nevedlo k dosiahnutiu účelu trestu podľa tohto zákona.

V prípade obžalovaného bolo vykonaným dokazovaním preukázané (ako to napokon konštatoval aj Okresný súd Trenčín vo svojom rozsudku sp.zn. 4T/61/2017 zo dňa 08.06.2017), že obžalovaný je osoba s výraznými sklonmi k páchaniu aj závažnej trestnej činnosti (pozn. zločin znásilnenia), nerešpektujúca autoritu, ktorý sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti a ktorý bol od roku 2014 až do nadobudnutia

plnoletosti umiestnený v reedukačnom centre, čo však nevedlo k jeho náprave, keď tento opakovane a nedovolené opúšťal toto zariadenie, páchal rôznu, najmä majetkovú trestnú činnosť, nedokázal dodržiavať stanovené pravidlá, pred umiestnením do reedukačného centra mu bola nad jeho výchovou uložený dohľad, bol aj v súkromnom liečebno-výchovnom zariadení, ktoré prostriedky na jeho nápravu nemali takmer žiadny vplyv.

Na strane druhej zohľadňujúc skutočnosť, že trestné činy, pre ktoré bol obžalovaný uznaný vinným týmto rozsudkom obžalovaný spáchal pred všetkými trestnými činmi, za ktoré už bol právoplatne odsúdený inými rozsudkami a tiež skutočnosť, že v prípade trestných činov, pre ktoré bol obžalovaný uznaný vinným týmto rozsudkom nie je ich závažnosť tak vysoká je súd toho názoru, že aj keby mal rozhodovať o celej zbierajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného v jednom konaní, tomuto by zrejme neukladal trest prísnejší, než aký mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4T/61/2017 zo dňa 08.06.2017.

Podľa § 44 Trestného zákona Súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Zohľadňujúc preto všetky vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované ustanovenia Trestného zákona súd rozhodol tak, že upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože pokladá trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4T/61/2017 zo dňa 08.06.2017, právoplatným dňa 09.10.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/81/2017 zo dňa 09.10.2017, ktorým bol obžalovanému okrem iného uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov nepodmienečne so zaradením odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Pokiaľ ide o poškodených, žiaden z nich si náhradu škody neuplatnil, a preto súd o uložení povinnosti obžalovanému nahradiť poškodeným škodu nerozhodoval.

Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.). Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.),

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.),

- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.),

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.),

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.),

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.